

Afrika zonder honger en armoede

Afrika heeft de snelst groeiende bevolking van de wereld. Bij de huidige groei wonen er in 2035 2 miljard mensen.

De armoede in Afrika is groot. Op dit moment leven er 630 miljoen mensen in extreme armoede en dit aantal neemt sneller toe dan de bevolkingsgroei. Dit aantal zal doorgroeien tot ruim 1 miljard.

Om de armoede te stoppen, de honger uit te bannen en te zorgen voor een beter leven is het nodig op grote schaal werkgelegenheid te creëren. Betaald en zinvol werk.

Werk dat bestaat uit het vervaardigen van producten en het leveren van diensten die van nut zijn en waar binnen de gemeenschap vraag naar is, zoals huisraad, muskietennetten, kleding, ondersteunende diensten, maandverband, voedsel, bouwmaterialen en transport.

De producten moeten eenvoudig te vervaardigen zijn en het maken snel aan te leren. Er is een garantie voor toelevering van materialen en productafname.

De financiële afhandeling geschiedt met een digitale betaaleenheid de "Common" (Community money) en een mobiel betaalsysteem of analoog via de Common Centre. De Common heeft een vaste waarde die gebaseerd is op de gemiddelde dagproductie van de productiewerkers die elk een verschillend product vervaardigen of dienst leveren. De Common is alleen bruikbaar binnen de gemeenschappen en kan niet ingewisseld worden voor andere valuta's.

Het voordeel van de Common is dat deze blijft circuleren binnen de gemeenschap en dat de waarde van producten of diensten in alle gemeenschappen gelijk is en constant blijft. De Common is niet afhankelijk van de landelijke economie en ongevoelig voor valutaschommelingen. Koersmanipulatie is uitgesloten en niet beïnvloedbaar door een financiële crisis. Ook een economische terugval zoals bijvoorbeeld bij de COVID-19 crisis zal veel minder zijn dan in de huidige situatie.

Een gedeelte van de producten wordt verkocht op de vrije markt tegen de daar geldende valuta om gelden te verkrijgen voor materialen en grondstoffen. Er is in de opbrengst een toeslag verwerkt voor aflossing van de investering en 6% rentevergoeding. Daarna wordt deze toeslag gebruikt voor verbetering van de medische zorg.

Elke gemeenschap heeft een Common Centre dat gezamenlijk zorg draagt voor de uitvoering van de diverse activiteiten.

Om dit doel te bereiken moeten er per dag 60.000 personen een kans krijgen om doormiddel van betaald werk een beter leven te krijgen. Dit is een grote opgave, maar is mogelijk door het project op te delen.

Hier ligt een belangrijke rol voor het bedrijfsleven actief in Afrika. Als de bedrijven de handschoen opnemen, zal het project lukken. De bedrijven gaan actiegroepen faciliteren die zich bezighouden met het creëren van zinvol betaald werk voor veel mensen.

Als bijvoorbeeld 800 bedrijven ieder voor 48 actiegroepen zorgt (onder andere uit bestaande Ngo's) dan zijn er 38.400 actiegroepen die elk een Common Centre per maand met gemiddeld 48 werkers realiseert. Totaal geeft dit in 15 jaar (800 bedrijven x 48 actiegroepen x 48 werkers x 180 maanden) aan 331.776.000 personen een inkomen. Hierdoor krijgen ruim 1 miljard mensen een beter leven en zicht op een betere toekomst.

Het doel van een actiegroep is om productieve werkplekken te creëren, vooral voor jongeren van 14-29 jaar in de rurale gebieden. De actiegroepen kennen het gebied, hebben het vertrouwen van de bevolking en spreken de taal.

Doordat meer mensen een inkomen krijgen zal door het doorstroom effect de bandbreedte van de middengroepen toenemen. Hier profiteert het bedrijfsleven van met meer omzet en winst, waardoor het bnp zal toenemen. Dit schept ook werkgelegenheid voor de middengroepen met meer bestedingsruimte en hogere belastingopbrengsten voor de staat.

Startproject Malawi

Naast de bestaande kleinschalige landbouw, het creëren van productieve werkgelegenheid, betaald werk voor iedereen die kan en wil werken. 50% van de te creëren werkzaamheden bestaan al, zoals water en hout halen, wassen, koken, oppassen, kinderen naar school brengen en landbouw. In het project zullen dit betaalde werkzaamheden zijn.

De praktijk

Als voorbeeld een dorpsgemeenschap met 200 inwoners. De enige bron van inkomsten is de opbrengst van kleinschalige landbouw voor eigen gebruik. Langdurige droogte en te veel regen zorgen vaak voor een misoogst. Het gevolg hiervan is dat deze mensen het tijdelijk zeer moeilijk krijgen.

Van de 200 inwoners zijn er 152 kinderen en ouderen en 48 volwassenen die willen en kunnen werken. Hiervan gaan 16 personen (productiewerkers) producten vervaardigen die verkocht zullen worden.

Deze werkers ontvangen hiervoor 48 Common per week. Hoewel er geen verbinding is met de bestaande valuta, zal het inkomen gelijk zijn aan minstens 2 maal het minimum salaris.

Naast de 16 productiewerkers zijn er 16 servicewerkers en 16 facilitaire werkers. De facilitaire werkers leveren betaalde diensten zoals hout halen en koken etc., de servicewerkers leveren betaalde diensten zoals kapper, naaister, bakker, etc.

Van de 48 Common die de productiewerkers per week verdienen zal ieder 16 Common besteden bij 16 facilitaire werkers en 16 Common besteden bij 16 servicewerkers.

De facilitaire werkers zullen ieder 16 Common besteden bij servicewerkers.

De servicewerkers zullen ieder 16 Common besteden bij 16 facilitaire werkers.

De servicewerkers zullen 15 Common besteden bij de overige 15 servicewerkers.

De facilitaire werkers zullen 15 Common besteden bij de overige 15 facilitaire werkers.

Uiteindelijk houdt iedere werker 16 Common per week over om te sparen of te besteden in de winkel van de Common Centre. Dit inkomen is voldoende om de totale 200 inwoners in de dorpsgemeenschap te laten profiteren van een aanzienlijk beter leven.

De leefomstandigheden in dorpen zal hierdoor beter zijn dan in de krottenwijken aan de rand van steden. En voor wie het mogelijk is zal terugkeren naar zijn of haar dorp.

Door het succes van dit project zullen gemeenschappen en sociale instellingen in samenwerking met het lokale bedrijfsleven hieraan mee willen werken, ook al omdat compassie en empathie vaak een essentieel onderdeel van bovengenoemde organisaties zijn. Niet meedoen betekent immers geen interesse te hebben in het welbevinden van de medemens.

© Hendrik H. van Dalen - Zaandam april 2022